

РЕШЕНИЕ

№ 5595

гр. София, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

като разгледа дело номер **10952** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294- чл. 298 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ и се разглежда в закрито съдебно заседание, на основание чл. 297, ал. 1, във вр. с чл. 268, т. 1 предл. 2 от същия кодекс.

Жалбата е подадена от [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Управителя Б. П., срещу действия, осъществени на 20.10.2020г. от служители на Централно митническо управление С., изразяващи се в извършването на фактическо прекъсване на достъпа на данъчен склад ИНДС BGNCA00324002, находящ се в [населено място], до Системата за контрол на движението на стоки в режим отложено плащане на акциза в Европейския Съюз /EMCS/ на Българската акцизна централна информационна система /БАЦИС/, на Агенция „Митници“.

В жалбата и уточненията към нея, се излагат доводи за неоснователност и незаконосъобразност на действието на органа, предприето в изпълнение на Решение № Р-565/32-176330 от 17.06.2019г., на Директора на Агенция Митници, Ц.. Считат, че Решение, за отнемане на Лиценз № 495 за управление на данъчен склад на [фирма], с адрес на данъчния склад: [населено място], [улица], при Понтон № 13, км. 494-пристанище „П.“, [община], Област Р., ИНДС: BGNCA00324002, влязло в сила на 14.10.2020г., въз основа на Решение № 12672 от 14.10.2020г., постановено по адм. д. № 2825/2020г. по описа на Върховния административен съд на Република България, с което се оставя в сила Решение № 2293/26.11.2019г. по адм. д. № 1804/2019г. на Административен съд Варна, с което е отхвърлена жалбата на дружеството срещу Решение № Р-565/32-176330 от 17.06.2019г., на Директора на Агенция Митници, Ц..

не следва да се изпълнява и в частност на се извършват оспорените и извършени действия, защото е отпаднала правната норма, въз основа на която е отнет лиценза им.

Считат, че при това положение, действията по изпълнението, предприети от органите на Агенция Митници, са незаконосъобразни и противоречат на принципите за съразмерност по чл. 6 от АПК и чл. 272 от АПК. Иска се от съда да отмени действието по изпълнението, като незаконосъобразно.

Ответникът по делото- Директорът на Агенция Митници.-Ц., чрез процесуален представител, в съпроводително писмо, по депозиране на жалбата и представяне на административната преписка по делото, изцяло оспорва същата, като неоснователна. Посочва, че влезлите в сила административни актове, каквото е Решение № Р-565/32-176330 от 17.06.2019г., на Директора на Агенция Митници, Ц., е годно изпълнително основание, което подлежи на изпълнение и фактът на отнемане на лиценза за дружеството, е достатъчно основание, за прекратяване на достъпа до конкретната акцизна система, правопораждащ факт, за чието ползване е наличието на валиден лиценз. Намира за неоснователни възраженията за противоречие с целите на закона-изпълнението на административния акт, поради изменения в нормативната база, настъпили след постановяването му. Претендират се съдебно-деловодни разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

След като се запозна с жалбата и съобрази приложените по административната преписка във връзка с изпълнението писмени доказателства и съобрази приложимия закон, Административен съд София град, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

След преценка на предмета на спора, както и на изложените в жалбата обстоятелства, Съдът достига до извод, че жалбоподателят [фирма], е правно легитимирани да оспорва действия по изпълнението на Решение № Р-565/32-176330 от 17.06.2019г., на Директора на Агенция Митници, Ц., по реда на чл. 294 АПК. в качеството му на страна - адресат на извършените фактически действия, поради което и жалбата е допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна по следните съображения:

От изложеното по същество в жалбата, съдът прави извод, че жалбоподателят се домогва да докаже, че е налице годно изпълнително основание, като твърди, че отмяната на нормата на чл. 47, ал.4 от ЗАДС /отм. ДВ, бр. 9/2020г., в сила от 25.01.2020г./, представлява нов правен факт, който без изрично да наименова с правен термин, според него е нов факт, който води до отпадане на изпълнителното основание. Законодателят е предвидил възможност за искова защита, чрез завеждането на отрицателен установителен иск, който допуска, оспорване съществуването на задължението при възникването само на нови факти, настъпили след издаването на изпълнителното основание. Такъв иск, не е заведен и не е предмет на настоящото съдебно производство, а е същия би бил и недопустим, с оглед на трайната съдебна практика, съгласно която промяната в материалноправните закони, не представлява нов факт от обективната действителност, по смисъла на нормата на чл.292 от АПК. В този смисъл, въз основа на изричното уточнение, дадено от жалбоподателя, в изпълнение на разпореждане на съда, следва да се приеме, че предмет на обжалване в настоящото производство са именно фактически действия, осъществени на 20.10.2020г. от служители на Централно митническо управление С., изразяващи се в извършването на фактическо прекъсване на достъпа на данъчен склад

ИНДС BGNSA00324002, находящ се в [населено място], до Системата за контрол на движението на стоки в режим отложено плащане на акциза в Европейския Съюз /EMCS/ на Българската акцизна централна информационна система /БАЦИС/, на Агенция „Митници“, проверката за законосъобразност на които се извършва по реда на чл. 294- чл. 298 от АПК.

Оспореното действие е предприето и представлява елемент от производството по изпълнение на административен акт, уредено в Дял пети, Глава седемнадесета от Административнопроцесуалния Кодекс. Съгласно разпоредбата на чл. 294 АПК, на обжалване подлежат постановленията, действията и бездействията на органите по изпълнението, като настоящото действие безспорно се явява форма на фактическо действие на орган по изпълнението. То засяга пряко права и законни интереси на жалбоподателя и на трети лица и представлява правно действие по реализиране на диспозитива на подлежащия на изпълнение административен акт.

Производството по изпълнение на индивидуалните административни актове е съвкупност от регулирани от нормите на АПК последователно развиващи се правни действия, насочени към изпълнение на стабилен административен акт.

На изпълнение по реда на АПК подлежат изискуемите задължения, породени от изпълнителните основания, предвидени в него или в друг закон (чл. 267 от АПК). Разпоредбата на чл. 268 от АПК сочи кои са изпълнителните основания, а именно: влезлите в сила или подлежащи на предварително изпълнение индивидуални административни актове, общи административни актове, решения, определения и разпореждания на административните съдилища и споразумения пред административните органи или пред съда. Индивидуалните административни актове влизат в сила, когато станат неоспорими по пътя на редовните способи за проверка на тяхната законосъобразност, а те стават такива, когато не бъдат обжалвани в законоустановения срок или подадената жалба срещу бъде отхвърлена.

От представените писмени доказателства се установява, а и не е спорно между страните, че Решение № Р-565/32-176330 от 17.06.2019г., на Директора на Агенция Митници, Ц., за отнемане на Лиценз № 495 за управление на данъчен склад на [фирма], с адрес на данъчния склад: [населено място], [улица], при Понтон № 13, км. 494-пристанище „П.“, [община], Област Р., ИНДС: BGNSA00324002, е стабилен административен акт, който след проведено съдебно оспорване е влязъл в сила на 14.10.2020г., въз основа на Решение № 12672 от 14.10.2020г., постановено по адм. д. № 2825/2020г. по описа на Върховния административен съд на Република България, с което се оставя в сила Решение № 2293/26.11.2019г. по адм. д. № 1804/2019г. на Административен съд Варна, с което е отхвърлена жалбата на дружеството срещу Решение № Р-565/32-176330 от 17.06.2019г., на Директора на Агенция Митници, Ц.. Същият представлява годно изпълнително основание по смисъла на чл. 268 от АПК. Компетентен да предприеме действия по изпълнение срещу граждани и организации е административният орган, който е издал или е трябвало да издаде административния акт, освен ако в изпълнителното основание или в закона е посочен друг орган (чл. 271, ал. 1, т. 1 от АПК). В случая, предприетите действия по прекратяване на достъпа до Системата за контрол на движението на стоки в режим отложено плащане на акциза в Европейския Съюз /EMCS/ на Българската акцизна централна информационна система /БАЦИС/, на Агенция „Митници“, по отношение на жалбоподателя, са предприети от органът по изпълнение, какъвто е Директорът на Агенция „Митници“, ЦУ. По същество отнемане на Лиценз № 495 за управление на данъчен склад на

[фирма], с адрес на данъчния склад: [населено място], [улица], при Понтон № 13, км. 494-пристанище „П.“, [община], Област Р., ИНДС: BGNCA00324002, има за правна последица прекратяването на всички права и задължения, което носителят на лицензия за управление на данъчен склад има по ЗАДС. Режимът за придобиване на лицензията е разрешителен. Отнемането на лицензията, по реда на чл.53 от ЗАДС, прекратява качеството на лицензиран складодържател на съответното лице. Жалбоподателят, считано от 14.10.2020г., не е лицензиран складодържател, за данъчен склад: [населено място], [улица], при Понтон № 13, км. 494-пристанище „П.“, [община], Област Р., ИНДС: BGNCA00324002. За разлика от другите административни актове, които имат конкретен изричен диспозитив, във връзка с извършването или въздържането от правни и фактически действия, в процесния случай, отнемането на лицензия, в своята съвкупност, представлява отрицателна материално-правна предпоставка за извършването на дейността, в т.ч. по отношение движението на акцизни стоки с електронен административен документ, по реда на Раздел VI а от ЗАДС. За въвеждането, управлението и контрола, за компютъризиране на движението и контрола върху акцизни стоки в Европейския съюз, с Решение № 1152/2003/ЕО, за усъвършенстване на проверките и осигуряване възможност за опростяване на движението на акцизни стоки в Европейския съюз, е създадена и въведена компютърна единна система в Европейския Съюз- EMCS, в частност и Българската централизирана информационна система. Достъпът до модул „Система за контрол на движението на стоки в режим отложено плащане в ЕС /ЕМЦСЕ/ на Българската акцизна централизирана информационна система /БАЦИС/, се предпоставя от наличието на валидна лицензия. Липсата на такава, е отрицателна предпоставка, настъпваща ex lege, за достъп до съответния модул. В този смисъл, предприетите действия срещу действия, осъществени на 20.10.2020г. от служители на Централно митническо управление С., изразяващи се в извършването на фактическо прекъсване на достъпа на данъчен склад ИНДС BGNCA00324002, находящ се в [населено място], до Системата за контрол на движението на стоки в режим отложено плащане на акциза в Европейския Съюз /EMCS/ на Българската акцизна централна информационна система /БАЦИС/, на Агенция „Митници“, са законосъобразни, с оглед правопогасяващия ефект на Решение № Р-565/32-176330 от 17.06.2019г., на Директора на Агенция Митници, Ц., на качеството на жалбоподателя –лицензиран складодържател, за данъчен склад: [населено място], [улица], при Понтон № 13, км. 494-пристанище „П.“, [община], Област Р., ИНДС: BGNCA00324002.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за нарушение на принципите на съразмерност, установени в нормата на чл. 6 от АПК и съответно възпроизведени от чл.272 от АПК, във връзка с изпълнението на административни актове. Не се констатира превишение на власт, от органите по изпълнение, превишаващо целите на закона. Жалбоподателят, излагайки тези възражения, по същество, отново релевира доводи, за неспазване и непостигане на целта на закона, които са свързани с промяната на нормативната уредба, във връзка с промяната на чл. 47, ал.4 от ЗАДС. Както вече, бе посочено по-горе, обаче промяната на материалните закони, не е „нов факт“, от категорията отменително основание за влезлите в сила административни актове. За жалбоподателя е налице, правната възможност, която не е препятствана или лимитирана, с оглед на твърденията му, че отговаря на всички изисквания, при наличието на изискуемите предпоставки, да сезира компетентния административен орган и да проведе валидно регистрационно производство, което е и единствения,

допустим в тази хипотеза нормативно установен ред за придобиване отново на лицензия по ЗАДС.

Обратно на соченото в жалбата съдът не констатира в конкретния случай да е нарушен принципа на съразмерност, заложен в чл. 6. ал. 1 от АПК, т. к. няма данни по делото административният орган да не е упражнил правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо.

По отношение на искането за спиране на изпълнението на решението, съдът намира същото за недопустимо, доколкото в конкретния случай не е налице годин обект за спиране на действията. В процесния случай не е налице спор относно факта, че оспорените действия са реално осъществени, а нормата на чл. 297, ал.4 по същество представлява обезпечителна мярка в производството по оспорване на постановленията в изпълнителното производство, което не е настоящата в процеса хипотеза, поради което и съдът дължи произнасяне по спора по същество, каквото е осъществено с настоящото решение.

При този изход от спора, на ответната страна следва да се присъдят съдебно-деловодни разноски, които съдът въз основа на направено искане и като прецени правната и фактическа сложност на спора, определя в размер на 350.00 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд София град, Трето отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Управителя Б. П., срещу действия, осъществени на 20.10.2020г. от служители на Централно митническо управление С., изразяващи се в извършването на фактическо прекъсване на достъпа на данъчен склад ИНДС BGNSA00324002, находящ се в [населено място], до Системата за контрол на движението на стоки в режим отложено плащане на акциза в Европейския Съюз /EMCS/ на Българската акцизна централна информационна система /БАЦИС/, на Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Управителя Б. П., да заплати на Агенция „Митници“ - Централно Митническо Управление, [населено място], сумата от 350.00 /триста и петдесет лева/, представляваща съдебно-деловодни разноски в производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 298, ал. 4 от АПК.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

СЪДИЯ: